

Захоплені професійністю і щирістю

#18-19 от 27.08.2010

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» – один із найстаріших вузів не тільки України, але і всіх пострадянських держав. Він завжди був базовим політехнічним інститутом. Багато інженерів та викладачів інших політехнічних вузів не тільки отримали тут освіту, а підвищували на його базі свою кваліфікацію.

Університет завжди йшов у ногу з часом. Він не обмежувався підготовкою фахівців лише з технічних спеціальностей. Його керівники та викладачі завжди були одними з перших, хто миттєво реагував на зміни, що проходили в суспільстві та освіті. В цьому закладі були відкриті нові спеціальності економічного профілю, створені кафедри менеджменту та педагогіки вищої школи. Викладачі університету завжди цікавились проблемою всебічного розвитку студентів, і, як результат, на його базі вперше проходила міжнародна науково-методична конференція «Гуманізація вищої школи і виховної роботи», присвячена питанням розвитку творчих здібностей і професійної культури студентів.

Таким чином, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» – унікальний вуз, який готує фахівців не тільки технічного профілю, а і економічного та гуманітарного. Таке поєднання напрямків підготовки здається неймовірним, але викладачам вузу це прекрасно вдається.

Ми, випускники-магістри 2010 року кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами зі спеціальності «Педагогіка вищої школи», завжди з хвилюванням будемо згадувати час навчання в університеті. Пригадуємо як ми, ще студентами, входили до аудиторій, знайомились із викладачами, очікуючи дізнатись багато нового та цікавого. Кожен викладач кафедри – це Особистість. Вони вбачають свою місію не тільки в тому, щоб познайомити з основами науки, яку викладають, але й показати всю її красу та зв'язок з оточуючим світом. Не можна не захоплюватися тактом, ерудованістю, великою любов'ю до своєї праці всього педагогічного колективу кафедри та її завідувача, професора О. Г. Романовського.

Особистісною орієнтацією, чіткістю та структурованістю були наповнені лекції О. М. Касьянової та І. В. Сінельник. Завдяки З. О. Черваньовій та О. М. Крутій ми зрозуміли, що бути викладачем – це велике мистецтво. Викладач повинен бути не тільки педагогом та фахівцем зі своєї спеціальності, а також актором, поетом, режисером і психологом. О. С. Пономарьов запам'ятався нам лекціями, які були наповнені змістовністю та йшли від душі. Сумлінним ставленням до проведення занять вразили нас Ю. Є. Демідова, та О. В. Квасник. Великим досвідом були наповнені лекції О. А. Ігнатюк та А. В. Долгарєва. Висловлюємо вдячність усім викладачам кафедри за їх цікаву працю, за те, що вони показали нам, яким насправді повинен бути Викладач – розумним, шляхетним, з почуттям гумору та власної гідності.

Відкриваючи нові горизонти

Так сталося в житті, що ми мали потребу і можливість одержати другу освіту в стінах ХПІ за

спеціальністю «Викладач університетів і вищих навчальних закладів». Нашою освітою опікувалася кафедра педагогіки і психології управління соціальними системами зі спеціальності «Педагогіка вищої школи». Рік навчання в магістратурі ХПІ згадуємо як свято, адже всі наші викладачі намагалися створити атмосферу співпраці, поваги, взаємодопомоги. У такій атмосфері навчання було приємним і ефективним. Ми з вдячністю згадуємо кожне заняття, на якому досвідчені викладачі відкривали перед нами нові горизонти науки, вчили відстоювати власну думку, аргументувати її, творити, відчувати радість наукового відкриття. Під час навчання деякі з нас одночасно працювали в навчальних закладах, то ж всі нові ідеї відразу впроваджували в професійну діяльність і бачили, як по-новому засвітилися очі наших вихованців, як по-новому стали складатися відносини між нами – викладачами і студентами. Деякі з нас продовжили наукову діяльність в аспірантурі, працюють над дисертаційним дослідженням, адже магістерський диплом під керівництвом викладачів кафедри був серйозним фундаментом для подальшої наукової діяльності.

М. Золочевська, викладач Харківського гуманітарно-педагогічного інституту, випускниця магістратури НТУ «ХПІ» 2006 року

Все починається з учителя!

Все краще, що є в нас, – від педагогів, від їх мудрості, чуйності, уваги, розуміння і величезної, безмежної любові до студентів.

Саме з такими, скромними, інтелігентними, щедрими, справжніми професіоналами, закоханими в свою справу, відданими їй викладачами кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами Національного технічного університету «Харківського політехнічного інституту» мені пощастило зустрітися на своєму шляху.

За роки навчання вони вкладали в нас не лише знання, але і частинку свого серця, своєї душі, підтримували, допомагали в професійному зростанні.

Від імені всіх випускників 2009 року спеціальності «Педагогіка вищої школи» висловлюю слова вдячності колективу кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами, зокрема її завідувачу Олександрові Георгійовичу Романовському, а також педагогам усього університету.

Праця ваша дуже важлива для всіх, без винятку. Адже саме з вашої легкої руки щорік з'являються нові висококваліфіковані фахівці різних спеціальностей.

Низький уклін вам, вельмишановні педагоги!

К. Дмитренко, викладач Харківського гуманітарно-педагогічного інституту, випускниця магістратури НТУ «ХПІ» 2009 року.

До цих слів приєднуються Г. М. Брославська, Л. П. Четаєва та інші викладачі гуманітарно-педагогічного інституту, які закінчили магістратуру зі спеціальності «Педагогіка вищої школи» у 2007 та 2008 роках. Усі вони висловлюють слова вдячності викладачам кафедри за незабутній час навчання та отриманий досвід з наукової праці. Це зараз дуже їм допомагає в роботі.

Випускники магістратури кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами зі спеціальності «Педагогіка вищої школи» 2006–2010 років